

EL GERMÀ DE LA PILAR

Durant bona part dels anys quaranta, escampats per les masies de l'Empordà, hi havia un reguitzell de jove-lla, que per a poder menjar de manera as-segurada, ja que es vi-va temps de restric-cions i d'estraperlo, procedents de les poblacions aleshores industrials

sureres com Sant Feliu de Guíxols, Palamós i Palafrugell principalment, servien de mossos o criades.

Un d'aquests nois, i no em fa vergonya confessar-ho era un servidor.

A últims del 1944, vaig anar a parar al mas de la Torre Ferrana, que encara que pertany part al terme de Torroella i part al de Bellcaire, està situat a poca distància de L'Escala.

Vaig passar-hi quatre anys. Així va ser com encara que no molt, vaig conèixer algunes coses i persones de la població.

Era el temps que a Ca la Neus i a Cal Gambo, eren les cases que tallaven el bacallà entre els professionals de la bona cuina. La vídua Esquirol tenia replè de gènere la seva ferreteria. A la barberia d'en Quintana s'hi podien passar agradables hores tot escoltant els pesca-dors a les nits que no podien sortir a la mar. En Piquè, el sastre, esperava amb candeletes que arribés el Carnaval, poder anar a cacera de la pediu.

PILAR VICENS I JULI